

dende aandsvage i at forplante sig, har man fundet det mest hensigtsmæssigt at sammenarbejde begge Spørgsmaal i nærværende Lovforslag. Da de Betragtninger, der har motiveret Lovforslaget, imidlertid i det væsentlige bunder i Hensyn af social Karakter, er det i Forslagets § 9 foreslaaet, at de hidtil gældende Regler om aandsvages Indlæggelse og Udskrivning i Henhold til Dom, Retskendelse og lignende samt om Iværksættelse af Sikkerhedsforanstaltninger overfor aandsvage, hvis Tilstand rummer Fare for Retssikkerheden, ikke berøres af Forslaget.

Med Hensyn til Lovforslagets nærmere Indhold skal endnu bemærkes følgende, idet der i øvrigt henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer:

De i Lovforslaget (§§ 2—4) indeholdte Regler om aandsvage Personers Indlæggelse paa og Udskrivning fra Anstalt er i det væsentlige stemmende med, hvad der blev foreslaaet i det af Familieretskommissionen i 1927 udarbejdede Lovudkast. Dog er der lagt mere Vægt paa sociale Hensyn end i det omdelte Udkast. Endvidere er der i Lovforslaget foreslaaet Ankerregler, der er afvigende fra de i Udkastet anførte, jfr. nedenfor under de specielle Bemærkninger.

De i Lovforslaget (§§ 5-8) indeholdte Regler angaar Sterilisation af aandsvage. De i saa Henseende hidtil gældende Bestemmelser indeholdes — som foran omtalt — i Lov Nr. 130 af 1. Juni 1929, der under nærmere angivne Betingelser giver en almindelig Adgang til Sterilisation, dels af Personer, hvis Kønndrifts abnorme Styrke eller Retning udsætter dem for at begaa Forbrydelser og derved fremkalder Fare for dem selv og Samfundet (Lovens § 1), dels af psykisk abnorme paa Statsanstalt eller godkendt Anstalt anbragte Personer, for hvis Vedkommende det, selv om de ikke frembyder saadan Fare for Retssikkerheden som i Lovens § 1 omhandlet, dog maa anses for særdels magtpaaliggende for Samfundet og gavnligt for dem selv, at de sættes ud af Stand til at faa Afkom (Lovens § 2).

Spørgsmaalet om Sterilisation af aandsvage var indenfor nordisk Aandsvageforsorg allerede blevet rejst i 1912 paa det 6. nordiske Abnormsagsmøde i Helsingfors, hvor Professor Chr. Keller, støttet af Finnerne Overlæge Bjørkmann og Forstander Hedman, havde gjort sig til Talsmand for, at der tilvejebragtes Hjemmel

i saa Henseende. Efter at der i 1917 i Rigsdagen var sket Henstilling til Justitsministeren om at foranledige Undersøgelse foretaget med Hensyn til Betimeligheden af Sterilisation for alle Former af udtalt Degeneration, og efter at Sterilisations-spørgsmaalet i 1920 i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ var blevet indgaaende belyst, blev der i 1924 af Justitsministeren nedsat en Kommission med den Opgave at undersøge, om forebyggende Foranstaltninger og Indgreb i den personlige Frihed — med eller uden paagældendes Vilje — ud fra samfundsmæssige derunder ogsaa racehygiejniske Hensyn kunde anses for svarlige og berettigede overfor Personer, der er degenerativt bestemte, eventuelt hvilke Foranstaltninger der burde foretages, hvorledes de burde gennemføres, og overfor hvilke Personer de burde anvendes. Kommissionen afgav i 1926 Betænkning tilligemed Udkast til Lov om Adgang til Sterilisation. Om Udkastet udtalte Kommissionen, at det burde opfattes som tilsigtede Fremkomsten af en Lov, der forsøgsvis og paa et snævert begrænset Omraade gav Adgang til at foretage Sterilisation, og Karakteren af Forsøgslov betones ved Bestemmelsen i Udkastets § 7, hvorefter Loven foresloges at skulle gælde for 5 Aar, idet man forventede indenfor et saadant Tidsrum dels at ville have gjort saadanne Erfaringer om Lovens Virkninger dels ogsaa fra Udlandet at ville have et saa vidt fremskredet Lovgivningsarbejde eller Forarbejde hertil, at man derefter kunde optage Spørgsmaalet om en mere omfattende og definitiv Lovgivning paa dette Omraade. Ved Lov af 1. Juni 1929 ophøjedes Forslaget til Lov, i det væsentlige i nøje Overensstemmelse med Udkastet, dog at den Kommission, der efter Udkastet skulde udtale sig med Hensyn til foreliggende Indstillinger om Sterilisations Foretagelse, var blevet erstattet med Retslægeraad og Sundhedsstyrelse.

Med Hensyn til Anvendelsen af Loven af 1929 og de i Udlandet i de senere Aar gennemførte Love eller fremkomne Lovforslag henviser man til de i Bilag 1 og 2 til nærværende Lovforslag indeholdte Oplysninger. Fra Aandsvageanstalterne er i Tiden fra 1. Juni 1929 til 20. Februar 1934 indgivet Indstilling om Ophævelse af Forplantningsevnen i Henhold til § 2 i Loven af 1929 ved Vasectomi og Salpingectomi af 105 aandsvage.

Af disse Indstillinger er 94 taget til Følge, medens Resten er til Behandling hos paagældende Myndigheder. I 88 af de